

"Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărnul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotrivă.

Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: **Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!** Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: **Doamne, scapă-mă!** Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: **Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie I s-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.**" (Matei 14, 22-34)

La prima vedere evanghelia aceasta pare doar o minune oarecare. Una din multele minuni dumnezeiesti savarsite de Mantuitorul Hristos de-a lungul celor trei ani si jumătate, cat timp a durat predica Sa pe pamant. Va spun, insa, ca nu trebuie sa vedem in pericopa aceasta doar minunea ca atare, ci va invit sa **privim impreuna la minunea de astazi ca la o adevarata pilda de viata, pilda plina de invatatura, pe de o parte, si de speranta, pe de alta.**

Am spus ca avem de-a face cu o pilda. **Marea este lumea aceasta care**, de multe ori, asa cum s-a intamplat sa le fie potrivnica ucenicilor, **ne sta adeseori si noua impotriva. Valurile ei inspumate sunt imprejurarile grele prin care trecem cu anevoie si noi uneori**, si din care, de cele mai multe ori, nu stim cum sa facem sa scapam. **Iar vanturile**, care l-au inspaimantat pe Petru mai mult decat marea insasi, **sunt greutatile si ispitele care se napustesc cateodata nemiloase asupra noastra, ingrozindu-ne pana la moarte.** Uitati-va la **Petru**: desi se îndoieste intr-o prima faza, caci spune: „Doamne, daca ești Tu, porunceste sa vin la Tine pe apa” gaseste totusi curajul necesar de a infrunta valurile si, pentru aceasta, reuseste sa paseasca pe mare ca pe uscat. Vanturile insa il fac sa se clatine si sa se scufunde pentru cateva momente, dar chemarea in ajutor a Domnului ii aduce, pana la urma, salvarea. Ei bine, **noi suntem Petru**, cei care, aflati in corabia acestei vietii, ne simtim adeseori clatinati si in pericol si, **asemenea lui, ne indoim**: vom mai putea oare scapa din asta? Oare ce ar fi de facut? Cum ar trebui sa procedam? Intrebări pe care si le-a pus si Apostolul, si la care Mantuitorul Hristos i-a raspuns invitandu-l „sa calce pe apa ca pe uscat”. Adica, sa strabata lumea aceasta, asa cum este ea, cu barbatie si incredere. **Ce il infricoseaza pe Petru? Clipele grele ale vietii ca valurile inspumate, pe care vazandu-le si nemaiputandu-le infrunta, se îndoieste si, devenind „greu”, se afunda.** Gaseste in sine, totusi, puterea sa strige la Dumnezeu, iar Acesta se dovedeste „Mantuitor”.

Speranta pildei acesteia este Dumnezeu Care, desi intr-o prima faza Se arata a fi prea departe parca, in larg, necunoscut, strain sau confundabil cu o fantoma, pana la urma Se arata atat de apropiat lui Petru, incat **il prinde efectiv de mana si il salveaza din valuri.** Asadar, **speranta noastra**, ascultand evanghelia de astazi, **este ca Dumnezeu nu se izoleaza undeva „in larg”** dupa cum cred unii, ca Se afla undeva departe, neinteresandu-L prea mult viata noastra personala, cu faptele ei bune sau rele, ori neveghind asupra fiecaruia dintre noi.

Evanghelia de astazi contrazice pe toti aceia care vad in El un Dumnezeu „indepartat”, „necunoscut” ori „impersonal”. Naluca li s-a parut ucenicilor! Himera li se pare unora! „Entitate” indefinita ori „simpla energie” altora. Ba chiar o utopie, zic unii, in pesimismul lor...

Astazi suntem siliti, o data in plus, sa recunoastem cu totii ca nu este asa. **Hristos Dumnezeu este aproape, este Fiinta si Persoana si, pentru aceasta, este gata sa ne intinda mana si sa ne salveze de acolo de unde ne este greu in viata.** Pentru faptul ca a stiut sa intre in dialog cu El, prin rugaciune, Domnul i-a raspuns lui Petru ca Persoana. Ce ne-am face daca El ar fi doar entitate sau energie impersonala, naluca, himera, ori daca ar fi o minte inabordabila? **El insa este Fiinta care ne aude, ne vede, ne asculta si, mai ales, ne ajuta fiecaruia atunci cand stim sa I-o cerem!** Iata invataturile si sperantele pe care le putem trage din evanghelia de astazi! Si noi calatorim pe valurile lumii acesteia, uneori foarte agitata sau chiar potrivnica. **Si noi ne indoim adeseori, ca Petru! Ne e teama sa infruntam viata si sa „pasim” cu incredere, asa cum a calcat el pe valurile marii ca pe uscat. Ne este teama sa strabatem „furtunile” vietii acesteia.** Ati vazut: in ultima vreme auzim parca, mai mult ca oricand, de persoane care, nemaiputand sa infrunte viata, sa se lupte cu greutatile si necazurile ei, depun „arme”! Oameni care isi iau viata, uneori tineri chiar! **Apostolul Petru din evanghelia de astazi ne invita pe fiecare dintre noi sa fim „luptatori”, chiar daca viata pare grea la un moment dat; chiar daca valurile ei sunt naprasnice uneori, incat simtim ca ni se sparge „corabia” si suntem in primejdie sa ne incam; chiar daca vanturile si furtunile ne inspaimanta, asa cum l-au inspaimantat pe Petru, incat era gata sa se scufunde.** Apostolul, exemplul sau si, mai ales, ajutorul primit din partea lui Dumnezeu, ne arata tuturor ca trebuie sa stim sa cerem ajutor. Sa intindem mana, asa cum a facut-o Petru, si milostiv si bun va fi Domnul ca sa raspunda acestei chemari a noastra, sa ne asculte, sa ne ridice de acolo de unde, poate, la un moment dat in viata, ni se pare ca nu ne mai putem ridica.

Sf.Mc.Adrian si Natalia

Mucenicul Adrian si sotia lui Natalia au trait în cetatea Nicomidiei, pe vremea împaratiei lui Maximian. Iar la a doua înconjurare ce a facut Maximian prin împaratia sa, prigonind pe crestini, a prins **23 de barbati crestini** care erau ascunsi prin pesteri, si au fost dati la multe chinuri. Pe acestia, mai înainte de a marturisi, i-a întrebat **Adrian: "Pentru ce, fratilor, rabdati aceste nesuferite si grele chinuri?"** Si, raspunzând, ei zisera: " **Ca sa dobândim bunatatile cele ce sunt gatite de la Dumnezeu, celor ce patimesc pentru Dânsul, pe care nici auzul nu poate sa le auda nici cuvântul sa le povesteasca**". Acestea auzindu-le Fericitul Adrian, umilindu-se din dumnezeiescul Dar, a zis scriitorilor sa-i scrie si numele lui cu crestinii, ca bucuros moare si el cu dânsii. Deci scriindu-l aceia si pe dânsul, îl bagara în fiare si la închisoare. Acest lucru aflându-l Natalia, femeia lui, si gândind cum ca poate a fost prins pentru altceva, si îngrijindu-se foarte suspina si plângea. Dar fiind înștiintata ca pentru Hristos l-au pus în legaturi si în temnita, îndata îmbracându-se în haine luminoase a alergat la temnita. Si intrând înăuntru îl învăta sa stea neclintit la chinuri, si ruga pe sfinții cei ce erau împreuna legati cu dânsul sa se roage pentru el. Atunci prin sfatuirea mucenicului Adrian se întoarse Natalia la casa ei.

Deci fiind adus sfântul la împaratul si marturisind pe Hristos ca este Dumnezeu adevarat, îl pusera cu fata în jos si-l batura cu toiege. Apoi, întorcându-l cu fata în sus, a fost batut si peste pânțele, încât i se vedeau si maruntaiele. **Mucenicul când patimea acestea era de 28 de ani.**

Dupa aceea lui si celorlalti sfinți li s-au taiat mâinile si picioarele. Apoi dându-si sfinții sfârșitul, si urmând a li se mistui trupurile lor în foc, Natalia a bagat mâna Sfântului Adrian în sânul ei si urma mergând dupa sfințele moaste si strângea sângele ce pica de la dânsii si se ungea cu el. Apoi fiind stins focul de o ploaie mare si grea, **un om credincios, anume Eusebie, luând moastele sfinților si punându-le într-o luntre mica, le-a dus la Arghiropoli si le-a asezat aproape de Bizant.** Acolo mergând mai pe urma Natalia, si-a dat sufletul la Dumnezeu si a fost îngropata lângă moastele cele mucenicesci.

Mărgăritare duhovnicești - citate din opera Cuviosului Ioan Carpatiul (25 august 2016)

În ciuda acestei titlaturi, în mod cert **Cuviosul Ioan nu a fost originar din Carpați, ci a fost episcop al insulei Carpathos din Dodecanez.** Părintele Stăniloae consideră că este posibil ca înainte de a deveni episcop să fi fost un membru al unei mănăstiri de obște din insula respectivă. **A fost prezent la Sinodul al III-lea din Constantinopol de la 680, în actele căruia întâlnim semnătura sa.**

"Asigură-te din toată puterea să nu cazi. Căci nu se cuvine luptătorului puternic să cadă. Dar dacă ți s-ar întâmpla să cazi, ridică-te îndată și stai iarăși la lupta cea bună. Chiar dacă ți s-ar întâmpla aceasta de zeci de mii de ori, prin retragerea harului, de zeci de mii de ori să faci și aceea, adică să te ridici până la sfârșitul tău. Căci s-a scris: "De șapte ori de va cădea dreptul, adică toată viața, de șapte ori se va ridica". Până ce ții arma sfintei schime cu lacrimi și cu rugăciune către Dumnezeu, te socotești între cei ce stau, chiar dacă ai căzut de multe ori."

"Mai cumplit lucru este a deznădăjdui decât a păcătui. Cel ce și-a pierdut nădejdea a pierdut totul. Și Iuda și Petru au păcătuit; cel dintâi a căzut în deznădejde și și-a curmat viața, celălalt s-a ridicat prin nădejde, a plâns și astfel a fost iertat de Domnul."

www.doxologia.ro

(Filocalia, vol.4)

Duminică, 29 august 2016, după Sfânta Liturghie, facem pomenirea de 12 ani, cu parastas, părintelui **Aurel Samoilă. Dumnezeu să-l odihnească!**

Programul săptămânii 21 august – 28 august 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	21 august	8 - 12	- Sf.Liturghie (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii) – Pr.Ticu
Duminică	21 august	18 – 19	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Ticu
Luni	22 august	18 – 19	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marți	23 august		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	24 august	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	25 august		
Vineri	26 august	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	26 august	18 – 19	- Slujba Acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	27 august	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	27 august	18 – 19	- Vecernia Duminicii a X-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	28 august	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea lunaticului) și parastasul Pr.Aurel – Pr.Dragoș
Duminică	28 august	18 – 19	- Vecernia și acatistul Sf.Ioan Botezătorul - Pr.Dragoș